

Revista Școlii Gimnaziale "Gheorghe Banea" Măcin

Hercinica

Anul XLII (XXI) nr.35 - martie 2023

Sumar

Editorial	1
Gânduri de copil	3
Cum va fi școala peste cincizeci de ani? /Cartea, o adevărată comoară	3
Primăvara	4
Life in the countryside / For a better life	5
Ceață și umbră.....	6
Cel mai frumos anotimp /Primăvara	7
Pictorul tăcut	8
Gânduri de ziua mamei.....	9
Scumpa mea mamă	9
Călătorie în țara sfântă	10
O rugă către cer	11
Lumea prin ochii de copil	11
Viitorul greutatea alegerii	11
Pasiune	12
Living abroad	13
Italia, țara mea natală	14
Mărțișorul	14
Tineri antreprenori	15
Fii, ceea ce îți dorești	16
The wedding	17
5 minute de istorie	17
Științe –Astronomie - SF	19
Pandora planet	19
Aventura în gaura neagră/ Instrumente folosite de astronomi	20
Stea pierdută	21
Chimia în viața noastră	22
Proiecte educaționale	23
Erasmus	23
My Erasmus experience	25
A week in Brezice	26
Școală ecologică pentru un viitor mai luminos	27
Integrarea educației interculturale în învățământul preuniversitar	28

COLECTIVUL DE REDACȚIE

ISSN 2065-9237

FONDATORI: prof. OPRESCU NARCIS DORU, VINGA IOAN

PROFESOR COORDONATOR: GHEORGHE LILIANA, OPRESCU NARCIS DORU

REDACTORI: Mocanu Bianca – Elena, Ioniță Andreea - Antonia, Corcea Alexandru - Nectarie, Neagu Amalia - Maria, Cătrună Eduard, Bîlea Diana - Maria, Geru Elena, Glugă Mara - Violeta, Oprișan Alesio, Țandără Georgiana, Malacu Elissa, Sapungi Victor, Lupu Andreea, Rusu Ștefania – Alina, Oancea Augustin - Sofian, Năstase Sorana - Brândușa, Orbeanu Valeria, Diciu Mihaela – Alexia.

Colaboratori /Profesori îndrumători: prof. Oprescu Narcis Doru, PIP Tulică Constanța, prof. Mitu Elena, prof. Sandu Anișoara, prof. Gheorghe Liliana, înv. Săcuiu Georgeta, prof. Nistor Ioana, prof. Jalea Lilica, prof. Dicianu Victorița, prof. Țărălungă Delia, PIP Perianu Ramona – Elena, PIP Stoica Ionela

Ilustrație copertă: Colectivul de redacție

Editorial

Profesor și Părinte Azi

„Nu supraviețuiește cea mai puternică dintre specii, nici cea mai inteligentă, ci cea care răspunde cel mai bine schimbării” (Charles Darwin)

Rolurile sociale ale **profesorului modern** sunt - de formator al procesului instructiv – educativ, consilier psiho – educațional, exemplu personal pozitiv, lider, prieten și confidențiar pentru copii, negociator, evaluator al procesului de învățare ... Profesorul este situat într-un sistem de relații ce depășesc incinta școlii, incluzând părinții elevilor și, în general, membrii grupului social în mijlocul căruia trăiește și muncește. El este obligat să răspundă și solicitărilor acestora, adesea trebuind să vină chiar în întâmpinarea lor.

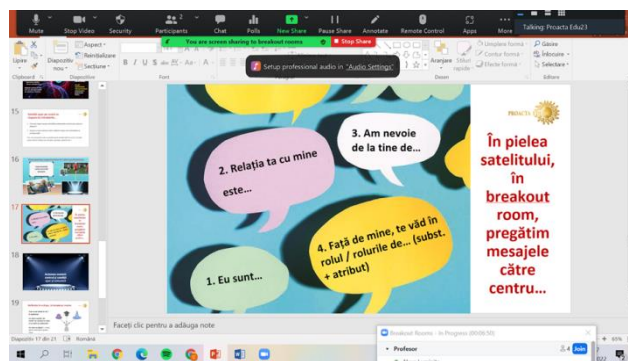
Ceea ce ne leagă pe noi profesorii și părinții sunt copiii, iar o relație armonioasă între noi îi va ajuta pe aceștia să pășească mai încrezători pe această punte. Cu părinții alături suntem capabili să schimbăm în bine clasele noastre. O școală de calitate, performantă, este aceea în care este promovată și susținută o *legătură puternică între profesori și părinți*. Este clar că pentru transmiterea de cunoștințe de către profesor și acceptarea lor de către elevi trebuie să existe un schimb afectiv format din **încredere și dispoziție receptivă** și dintr-o parte și din cealaltă.

Pentru a-mi onora noile roluri a fost necesar să urmez un proces de formare continuu pentru a dobândi anumite competențe generale și specifice: luarea deciziilor; comunicarea și relaționarea eficientă cu elevii, părinții, colegii, declanșarea și întreținerea interesului elevilor, rezolvarea de conflicte, îndrumarea persuasivă a elevilor;

Ca învățător care a făcut educație și pe „vremea comunismului” pot spune cu tărie că școala a colaborat și pe vremea aceea în diverse forme cu familia, dar astăzi din punct de vedere a cerințelor sociale apare imperios necesar o întărire a legăturii dintre școală și familie. Perioada pe care o traversăm ne-a imprimat tuturor un ritm alert în desfășurarea evenimentelor, fapt ce a dus la scăderea interesului părinților pentru școală, a scăderii responsabilității pentru educația propriilor copii. Este un lucru dezamăgitor să constat că unii părinți au ajuns să pună sub semnul întrebării hotărârile profesorilor să submineze abilitățile și puterea de decizie a acestora. Dificultățile de comunicare pot rezulta din ideile divergente privind: responsabilitatea statului și a familiei privind educația copiilor, libertatea de alegere a școlii de către părinți sau unicitatea instituției școlare; impactul mediului familial asupra rezultatelor școlare ale copilului, randamentul pedagogic și datoria parentală; participarea părinților la gestionarea și procesul decizional din instituția școlară.

Sinceră să fiu, mi s-a întâmplat, uneori, să fiu dezamăgită de dezinteresul unor părinți pentru bunăstarea emoțională a copilului său. Nu am renunțat chiar dacă am văzut clar că părintele nu mai are timp, nu mai poate sau chiar nu mai vrea să colaboreze cu școala. Am încercat să discut cu acești părinți, am avut în vedere că familiile copiilor vin din medii diferite și au convingeri diverse. Am încercat și chiar am reușit să implic părinții în activități extra curriculare, i-am pus în valoare și le-am recunoscut implicarea.

Ședințele cu părinții, chiar dacă în ultima perioadă s-au desfășurat în mediul online din cauza crizei sanitare au avut ca scop să-i încurajeze pe părinți să își **exprime opiniile, îngrijorările și așteptările**. Părinții s-au cunoscut mai bine între ei, le-am dat posibilitatea să acționeze ca o echipă.

Am folosit un ton cald, adecvat, plin de încurajare. I-am ascultat pentru a le înțelege și mai bine comportamentul. Le-am cultivat în permanență **sentimentul de încredere în OMUL de la catedră** și am promovat implicarea lor ca parteneri. **Implicarea părinților ca și coechipieri ai școlii aduce multe beneficii - crește stima de sine a copiilor, îmbunătățește relația părinte - copil, părinții înțeleg mai bine ce se întâmplă la școală, își acceptă responsabilitatea de părinte fiind un bun exemplu, elevii au note mai mari și învață mai bine indiferent de nivelul socio - economic, etnie sau de nivelul educațional al părinților, au mai puține absențe, iar pentru profesori - motivație crescută pentru îmbunătățirea metodelor educative.** Tot pentru o mai bună comunicare școală - familie am înțeles necesitatea desfășurării lectoratelor cu părinții, a consultațiilor individuale, a comunicării prin diferitele mijloace: mail-uri, WhatsApp, convorbiri telefonice / chestionare, consultații psiho- pedagogice, excursii, drumeții, atelier de lucru cu părinții, activități de tipul „Școala părinților”.

Am conștientizat în permanență că *abordarea copiilor cu CES* a devenit o adevărată provocare, aparte, în rândul specialiștilor. Numai printr-o strânsă colaborare între cele trei părți, **specialiști, consilieri școlari, cadre didactice și părinți** se vor obține rezultatele așteptate. Am fost preocupată de „**Stiluri de parenting și implicațiile acestora asupra comportamentului elevilor și implicarea părinților în procesul educațional**”.

Viteza cu care se schimbă lumea a dus la modificări importante ale stilurilor parentale și multe dintre acestea nu sunt benefice copiilor. Uneori tiparele de comportament ale părinților încalcă toate regulile împământenite și îndelung verificate de creștere ale unui copil puternic, **echilibrat, sănătos emoțional și încrezător în forțele proprii.**

„Orice lucru bun pe care îl pot face trebuie să îl fac acum pentru că nu voi mai trece din nou pe aici” (Maica Theresa)

Săcuiu Georgeta, învățător

Educația părinților are în vedere acțiuni îndreptate spre exersarea funcției educative și spre dezvoltarea unor practici eficiente de comunicare și interacționare în familie. Educând părinții se va realiza și o schimbare în mentalitatea acestora despre copil. Părinții trebuie să fie informați și să accepte că orice copil:

- este o persoană cu anumite caracteristici speciale, diferite, în concordanță cu gradul de dezvoltare;
- are drepturi egale care trebuie recunoscute de către societate și în special de către părinți;
- copilul are o personalitate individualizată.

Copilul trebuie *„învățat să învețe”*. Dincolo de a deprinde să citească și să socotească, a învăța înseamnă să aibă o activitate dirijată, și să lucreze pentru scopuri mai îndepărtate, să învețe să fie perseverent, să capete gustul lucrului bine făcut. Va fi încurajat să încerce mereu și să repete, ajutat de în mod discret, pentru a evita insuccesul.

Copilul ascultă mai mult de părintele care nu ia lucrurile personal

Copiii ascultă mai mult de părintele care îi cunoaște limitele și care ia măsuri în acest sens, fără a-i reproșa copilului neputințele firești ale copilăriei. Să îl învățăm pe copil mai degrabă să gândească, să opteze, să proceseze, decât să asculte de cerințele și așteptările adultului.

Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale, iar educația părinților este necesară atât pentru educarea copiilor cât și în folosul societății și a generațiilor viitoare.

Gânduri de copil...

Cum va fi școala peste cincizeci de ani?

Mă întreb deseori „Cum va fi școala peste cincizeci de ani?”...

În prezent, merg la școală și sunt mulțumită în prezența profesorilor și a colegilor. Școala a jucat, joacă și va juca un rol important în dezvoltarea intelectuală, socială și emoțională a copilului.

Din punctul meu de vedere, aș vedea peste cincizeci de ani cum nepoții mei vor merge la școli unde va domina internetul. Astăzi folosim calculatoarele pentru a ne conecta la videoproiector, în viitor, nu va mai exista tabla scrisă cu cretă sau marker, poate nici caietele. Calculatorul va fi un obiect indispensabil. Catedra va fi un pupitru de comandă, iar tabla va fi un ecran performant. Elevii vor învăța de pe tablete, evaluarea și notarea se va realiza digital în cataloage computerizate. Clădirea școlii va fi dotată cu scări rulante și dulapuri pe hol, iar în sălile de clasă vor fi bănci electronice. Elevii vor intra în incinta școlii cu ajutorul unui card personalizat. Întotdeauna vor învăța lucruri noi care le vor fi folositoare în viață.

La limba română, îmi imaginez că vom interacționa cu poeții și naratorii români. Vom fi teleportați într-o lume în care imposibilul poate deveni realitate.

La ora de istorie, ne vom duce spre o altă epocă și vom asista la viața strămoșilor noștri.

La ora de desen, Picasso sau Leonardo Da Vinci ne vor povesti despre frumusețile artei.

La ora de muzică, vom merge la concertele idolilor noștri și vom face ore de canto cu diverși artiști.

La geografie, vom merge pe Marte sau pe o altă planetă din Sistemul Solar.

În pauze vom mânca sănătos, deoarece va dispărea mâncarea fast-food.

Școala viitorului, din punctul meu de vedere, are în comun cu cea din prezent doar numele.

Ioniță Andreea-Antonia, Clasa a VIII-a C

Cartea, o adevărată comoară

Din punctul meu de vedere, oamenii care citesc sunt cu adevărat mai frumoși, nu fizic, dar moral. Consider cartea o oglindă a sufletului, o taină a interiorului și o adevărată comoară de neprețuit.

În primul rând, cărțile ne deschid ochii spre tărâmurii noi, locuri necunoscute de nimeni altcineva și cu totul aparte. O lume diferită față de cea gri și plină de tristețe pe care o vedem zilnic și pe care o știm și cu ochii închiși ne stimulează dorința de cunoaștere a universului, cât și a propriului caracter. Cu toții simțim nevoia de scăpare de griji, de stres și de tot ce ne înconjoară, iar cărțile sunt cele ce reușesc să ne trimită într-un alt univers, departe de cel în care ne aflăm astăzi.

În al doilea rând, citind reușim să cunoaștem oameni diferiți, cu gândiri diferite în ciuda faptului ca nu îi întâlnim cu adevărat. Astfel, observând valori deosebite ale personajelor, putem învăța din experiențele acestora și putem aplica noile cunoștințe în viața de zi cu zi.

Putem fi mai deschiși experiențelor unice din viață și ne putem adapta în situații noi.

Cartea este precum un puzzle alcătuit din piese mai mici sau mai mari, după cum cărțile au mai multe sau mai puține pagini, prin îmbinarea cărora îi poți descoperi întreaga frumusețe și profunzime. Cartea este un izvor nesecat de cultură, formând cititorilor gustul pentru literatură, care se dezvoltă odată cu lecturarea regulată.

Revenind la întrebarea „De ce ar trebui să mai citim?”, aş putea preciza faptul că mai înainte de toate, cititul este un mijloc de relaxare. Nimic nu poate fi mai plăcut decât să te laşi cuprins de o altă realitate şi să uiţi de griji, pentru că atunci când citim găsim echilibrul dintre lumea noastră interioară şi cea din jur. De cele mai multe ori cărţile ne sunt recomandate de prieteni sau de colegi. Pot spune din proprie experienţă că e plăcut şi

interesant să discuţi cu cineva o carte pe care aţi citit-o amândoi pentru că fiecare găseşte altceva, judecă personajele altfel, sau pentru fiecare sfârşitul unei cărţi semnifică altceva.

În concluzie, cărţile sunt cele care ne ajută să trecem prin viaţă şi cele ce ne vor rămâne prietene pe tot parcursul acesteia. Cărţile sunt cu adevărat o comoară pe care ar trebui să o preţuim mai mult decât o facem acum aşa că, citeşte! Totul începe cu tine!

Mocanu Bianca-Elena, Cls. a VIII-a B

Primăvara

Vântul bate anevoios spre fericirea frunzelor ce se mişcă într-un dans repetat al naturii.

Sunt aici, acum, lângă lacul pe care-l vizitam odinioară. Simt cum liniştea apăsătoare şi profundă îmi inundă sufletul. Simt miile de lacrimi ale cerului ce mă ghidează spre bolta înstelată. Obrazul îmi este plin de bujorul razei de lumină ce-mi străbate gândurile. Aud urletul tăcerii făcut de vremea, acum senină. Palmele mele ating delicat firele de iarbă proaspăt udă, le dezmiardă, fără să le tulbure. Soarele încălzeşte din ce în ce mai mult şi zilele devin ceva mai lungi. Cel mai adesea, Zâna Primăvară se remarcă prin rochia sa ţesută din ghiociei albi şi fluturi ori imbracaminte în culori multicolore, guler din perle, coroniţă de flori în păr şi diamante. Se aseamănă unui inger sau unui fluture. Cu siguranţă, sosirea primăverii aduce bucurie şi voie bună, iar Zâna Primăvară e prietenă cu florile, cu soarele, cu apele, cu păsărelele cântăreţe.

Țăranii încep să lucreze pe câmp astfel încât să semene orzul, meiul şi ovazul. Câmpul se acoperă cu un veşmânt tot mai gros de iarbă verde şi mătăsoasă. Rândunelele trec ca săgeţile prin aer, zorindu-se a-şi termina cuiburile. Iată şi barza care se roteşte pe deasupra caselor, căutându-şi cuibul din anul trecut. Copiii ies afară, se aleargă, se luptă şi se tăvălesc pe iarbă. Mieluşei umplu aerul cu behăitul lor şi zburdă printre oi. Pomii s-au împodobit toţi cu flori şi albinele zbârnâind zboară de la o floare la alta, ca să adune miere şi ceară.

Atmosfera mă îndeamnă să mă ridic ca să caut oglinda trecutului meu, regăsindu-mă. Mă uit sfioasă la persoana din oglindirea lacului. Este superbă, acum stăpână pe ea.

Primăvara mereu mă duce undeva, unde mă pot regăsi ca într-o poveste.

Mereu aici, mereu cu mine, primăvara, anotimpul meu stabil!

Rusu Ștefania-Alina, Clasa a VIII-a C

Life in the countryside

We moved 4 years ago to my father's home village where my parents have a family business. Everything has changed since then for me. I discovered that there is a lot of peace, and life is more beautiful

city; people
help each
I live very
there
always be
very
benefits if
happy since
school 30
problem.

away from the hustle and bustle of the know each other, greet each other and other when needed.

close to the village park and I can go without worry, while in the city I should very careful because the traffic of cars is dangerous; I think there are many you live in the country and I am very we moved here. Even if I commute to km and have to get up early, it's not a big My parents decided that my education

was very important and they didn't transfer me to the village school, where I had a lot of friends anyway. I think that in the future many people will move to the country, leaving behind the noise of the city.

Country life is healthier than city life. There is not so much pollution compared to the city, there is a lot of peace and you can eat healthy fruits and vegetables right from your garden. Childhood in the country is more beautiful than one in the city. I can do many outdoor activities in nature, such as cycling in the hills, I can go fishing with my friends because the river is very close to my house, and the most important thing is that I can raise animals in my backyard. I have 5 big dogs and 3 puppies that I love very much! When I come home from school, he runs to me to play. They are very intelligent and sensitive. I take care of them because they are part of my family. I have so many dogs because I have a very big yard, 3500 square meters.

When I lived in the city, life was very boring because I wasn't allowed to go outside alone and I couldn't have pets. The most important thing for me is that my parents and my brothers are with me. I come home early from work because their farm is 1 minute from our house and if I look out the window, I can see them. I like to go to my parents' farm to help them and sometimes after doing my homework or in my free time I like to go to the farm, to feel the air of the countryside and I am always amazed by the beauty of nature.

Corcea Alexandru Nectarie, clasa a VI-a A

For A Better Life

I consider life a rather complicated game that has only a few rules. Rules that everyone knows, like don't steal or kill, because the other rules are ones you make yourself. We as people living in a society have to realize that life is not going to be easy and it's something, we can't stop from happening, but we can make it easier on ourselves by adopting easier rules.

A rule I apply to myself today and for the rest of my life is, "Don't compare yourself or your actions to other people." It's one of the main ones because these days, comparing yourself to other people you see on social media is a big thing that's happening everywhere in the world, from teenagers to adults or kids. Comparing your body to someone else's or what you eat compared to someone who posts their diet on the internet will only make you lose

weight, and be different, but not enough or it could actually lead to serious medical problems and affect your health forever.

Why compare your image to some random girl on the internet who is thinner or taller when you could be yourself? We are all different, have been different for thousands of years, and will remain so. So, for a better life, be yourself!

A second rule passed by the president (that's me) puts me first. I've spent my whole life making other people happy before making myself feel good. An important lesson that life has taught me is that in this whole wide world, there are billions of people, and if you try to make each one of them happy and think of them before you think of yourself, slowly you will become exhausted and lost. . I'm not saying you should be selfish and think only of yourself, but while you try your best to please others, they don't think about the sacrifices you make or the hard times you go through. So for a better life, think of yourself before you think of me!

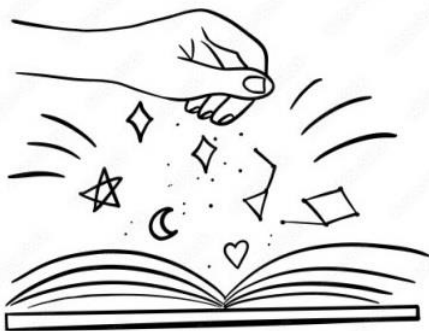
Today's third and final rule is this statement: "Never bring yourself down." Believe it or not, many people in this generation consider themselves the worst things. Things like "I'm not pretty enough" "I'm not skinny enough", "I'm not smart enough". And I can admit that even I, a 14-year-old, thought about all this with my body or my mind. I just want to say to everyone reading this that you are enough and more than that. You are beautiful, intelligent, brave, and funny. You don't have to be anyone but yourself. This is something I will stop to think about and I hope you will join me on this journey.

So, for a better life, remember that you are enough! We all only have one life so we should live it because one day it will stop when you least expect it. This is the cycle of life and so we should be. So for a better life, just be!

Mocanu Bianca clasa a VIII-a B

Ceață și umbră

Era o simplă zi de vineri când s-a întâmplat tragedia. Nici razele soarelui nu au apucat să lovească geamul camerei mele, iar țipetele tuturor se auzeau din toate părțile, cu ecou prin castelul construit din pietre masive.

M-am ridicat repede din pat și picioarele m-au condus către zăvorul ușii imense din lemn. Nu am trecut bine pragul, iar o îngrijitoare a castelului mă oprise:

- Cartea! Cartea doamnă, cartea! Mă scutura cu putere ținându-mă strâns de umeri, așa mi-am dat seama cât de serioasă era situația.

- Cartea? Vorbiți despre „Cartea umbrelor” nu-i așa?

- A fost furată azi-noapte, nimeni nu știe nimic! Era ținută sub sticlă grea, dar știți deja!

- Mă ocup eu de asta. Spune-le oamenilor să-și păstreze calmul, e cea mai înțeleaptă alegere.

Cu, sau fără o coroană grea pe cap, tot eu eram cea ce umbla pe holurile spațioase ale castelului întunecat, luminat doar de câteva lumânări prăfuite, cu sabia la brâu. Așteptam ca inamicul meu să atace. Brusc, lumânările toate au fost stinse. Locul devenise rece și cu degetele tremurate, am pus mâna pe mânerul armei.

- Arată-te acum! Știu că nu ai venit după carte, ci după mine! Vrei doar să mă sperii și să mă predau. Arătam curaj, dar în adâncul meu știam că planul persoanei funcționa. Aveam palmele transpirate și picioarele ca din jeleu. Din umbră ieșea o figură înaltă, o mantie neagră îi acoperea fața. Își scosese sabia din teacă și mi-a spus simplu:

- Să înceapă distracția!

M-a atacat primul și mișcările sale erau impresionante. Se mișca rapid și reacționa ușor. Era interesant, un inamic care mă putea egala. N-a durat mult până ca sabia mea să fie azvârlită în întunericul încăperii. Puteam să văd lama, departe, cum strălucea.

- Încă nu s-a terminat, i-am strigat și cu cordonul de la rochia mea în mână am țâșnit către picioarele siluetei. Am dezechilibrat-o, și repede am luat sabia și am îndreptat vârful către ea.
- Gata, gata, ai câștigat. A scos o carte dintr-un buzunar și mi-a înmănat-o. I-am smuls-o repede din mână, verificând paginile să nu fie lipsă.
- Tu ești „spaima nopții”, nu-i așa? Hoțul de cărți. Ai furat poțiuni din „Marea azurie”, și ai scăpat fără urme.
- Și o să scap la fel și acum. Doar n-am furat poțiunile pentru nimic, nu?!

O ceață groasă a cuprins holul mare, iar pe mine panica. Hoțul scăpase și gândul mă urmărea. Am pus cartea la locul ei în bibliotecă, iar pe sticlă se afla un bilet pe care scria: „Până data viitoare!”. Avea dreptate, a scăpat, dar nu pentru mult timp. Mereu o să fiu cu ochii pe acest hoț misterios.

Neagu Amalia Maria, clasa a VIII-a B

Cel mai frumos anotimp

Primăvara, fiica cea mai tânără a bătrânului an a sosit și la noi, cu alaiul ei de flori, lumină și căldură. Soarele mângâie blând pământul și toate viețuitoarele ies la lumină. Zilele încep să se mărească, iar nopțile să se micșoreze.

Primăvara a așternut peste tot un covor multicolor. În păduri aroma dulce a ghiocelor ne îmbie iar parfumul viorelelor și toporașilor se răspândește la adierea vântului.

Fluturii zburdă prin grădinile înflorite cu narcise și zambile. Dulcele zumzet al albinelor zboară printre pomii înfloriți din livadă. Miile de stoluri de păsări călătoare se întorc la cuibul lor. Oamenii se bucură de această renaștere a naturii.

Anotimpul primăvara e anotimpul mult așteptat de copii. Primăvara, primăvară, Bine ai venit în țară!

Bîlea Diana Maria, clasa a III-a A

Primăvara

Primăvara este unul dintre cele patru anotimpuri cunoscută ca vremea înnoirii și a renașterii. Din punct de vedere meteorologic fiecare anotimp este diferit. Primăvara aduce cu sine încălzire, care duce la schimbări majore — copacii înmuguresc, animalele ies din hibernare și păsările migratoare revin din țările calde.

Primăvara este anotimpul bucuriei în care toată natura învie alături de Mântuitorul Iisus Hristos. Natura se dezlănțuie cu Pasiune, ne încălzește soarele, ne udă ploile, crapă mugurii, ies răsadurile, cântă păsărelele, nimic nu le poate opri pentru că le-a sosit ceasul. Au așteptat toate să treacă frigul și să se poată exprima, să poată dăruie. Motorul acestor minuni este ascultarea naturii, de Creatorul care a pus în codul lor genetic ceva din El: dragostea și dăruirea. Migdalul grăbit își îmbracă hainele colorate dând startul petrecerii de primăvară. Crengile vesele ale pomilor dansează pe ritmul vântului. Ghiocii, zambilele, lalelele și panseluțele își fac loc în pământ pentru a fi admirate și ele. Păsările, nerăbdătoare să își regăsească vechile cuiburi și să le povestească celorlalte întâmplările lor, se ivesc venind din zare în stoluri numeroase.

Toate tablourile primăverii, în care se simte aerul înnoiri, chiar dacă ne încântă privirile, nu sunt un scop în sine, scopul e altul, unul mult mai semnificativ și benefic, toate aceste schimbări vizează împlinirea unui plan ce conduce la rodire. Pomii nu înfloresc doar să fie frumoși, ci pentru

a aduce roade, iarba nu crește doar pentru a acoperi pământul, ci pentru a servi ca hrană animalelor. Schimbările noastre vor aduce o recoltă bogată pe termen lung: caractere schimbate, oameni binecuvântați, suflete mângâiate de cuvintele noastre, de faptele noastre bune și un mare zâmbet pe fața Lui Dumnezeu.

Oancea Augustin Sofian, cls: a-VI a A

Pictorul tăcut

Stau întinsă pe pat, cu lumina stinsă, dar razele soarelui plâpând străbat încăperea, sărutându-mi obrazul arzător. Citesc ultimul capitol din cartea mea preferată. Plictisită, după aproape trei ore de stat cu ochii în pagini, mă ridic cu greu, apropiindu-mă ușor de fereastra camerei mele.

Deosebita arhitectură a casei îmi dezvăluie priveliștea uimitor de clară a vremii de afară.

Mă proptesc de perete și admir sclipirea geamului înghețat de la fulgii jucăuși ce o răzbat. Pe cât este de frig, pe atât este de frumos, cerul pare limpede, plapuma albă învelește pământul dornic de explorare. Miile de picături ale iernii îmi inspiră puritate, tăcere, florile aerului făcute de îngheț îmi aduc aminte de anotimpul reînvierii, primăvara. Ambele au puritatea de care toți avem nevoie, ambele te transpun în lumea naturii.

Sentimentele trăite atunci când descoperi frumusețile lumii libere sunt nenumărate, dar preferata mea este nostalgia. Îți aduci aminte de cele mai minunate întâmplări din acel anotimp.

Iarna vântul vuieste răzleț alături de stelele albe, cutreierând toate tărmurile nedescoperite încă de om. Primăvara, mirosul îmbietor te amețește, florile călătoresc în fiecare suflet de copil, încălzindu-i inima. Primăvara simțim că o nouă viață se așază precum un covor în fața noastră pe care trebuie să pășim. Anotimpurile sunt percepute ca începuturi sau schimbări în viața noastră, de aceea ele sunt reprezentate în culori diferite. **Iarna aduce cu ea lipsa grijilor pentru alte activități și totodată puritatea prin albul zăpezilor. Culoarea alb este asociată cu liniștea, sinceritatea, inocența sau puritatea.** Ambele anotimpuri îmi aduc aminte de copilărie, de casa bunicilor cu care mă mândresc. Anotimpurile ne vor însoți mereu, pentru că ele sunt aici doar pentru noi, indiferent de fulgi sau flori, de vânt sau adiere, de suferință sau plăcere!

Rusu Ștefania-Alina, clasa a VIII-a C

În religia creștin-ortodoxă, sărbătoarea de *Mucenici* are o simbolică aparte și se sărbătorește pe data de 9 martie. Printre obiceiurile și tradițiile care au ajuns până la noi se numără prepararea “sfințișorilor” și consumarea a 40 de pahare de vin.

Buna Vestire sau Ziua Cucului este cunoscută în popor și ca Blagoștevenia și este praznicul în amintirea zilei în care Sfântul Arhanghel Gavriil a vestit Sfintei Fecioare că va naște pe Fiul lui Dumnezeu.

Paștele, sărbătoarea creștină a Învierii are loc în duminica imediat următoare primei Luni pline **după** echinocțiul de primăvară. În contrast cu toate celelalte sărbători creștine care depind numai de mișcarea pământului în jurul soarelui, ziua de Paști depinde atât de mișcarea pământului în jurul soarelui (de care depinde echinocțiul de primăvară) cât și de cea a lunii.

Gânduri de ziua mamei...

Scumpa mea mamă,

Aș da orice să stau acum cu capul la pieptul tău, să mă diezmierzi cu o îmbrățișare infinită și caldă și să-mi spui că totul are să fie bine..iar eu am să te cred fără îndoială, căci tu faci totul să pară atât de simplu și frumos.

Privec azi spre cerul senin și-ți regăsesc chipul gingaș, undeva între razele de soare, chipul pe care obișnuiam să-l văd în fiecare dimineață. Îți zăresc ochii verzi, pătrunzători și atât de calzi care-mi mângâiau sufletul cu fiecare privire. Și chiar dacă fizic nu ești aici, te simt cu toată ființa mea, căci dăinui în tot frumosul care mă înconjoară...ciripitul păsărilor, adierea vântului, cântecul stropilor de ploaie.

8 Martie a fost întotdeauna un prilej de mare sărbătoare în familia noastră, întrucât îți era dedicată ție. Îmi place să retrăiesc ori de câte ori gândurile mă poartă la tine, toate clipele de neuitat alături de tine, și de-aș fi știut că viața avea să ia o întorsătură atât de bruscă și dureroasă, aș fi trait mult mai intens fiecare moment în parte. Mi-e dor de siguranța pe care mi-o transmiteai prin simpla ta prezență, mi-e dor de vocea ta caldă și copleșitoare, de firea ta blândă. Ești cel mai bun și frumos om din câte am să cunosc vreodată și sunt recunoscătoare că ești mama mea.

8 Martie e despre tine, scumpa mea mama, despre nenumăratele dăți în care te-ai pus pe loc secund doar să mă vezi fericită, despre cum ai luptat să-mi fii mereu alături și despre cum încă mă protejezi, de acolo, de departe. Ești o eroină, și știu sigur că ești într-un loc mai bun acum, de unde mă veghezi constant și-mi privești evoluția. Iubirea ta este nemărginită și unică, iar iubirea pe care eu ți-o port n-o voi putea transpune nicicând în cuvinte.

Să știi, totuși, că îmi doresc să fii mândră de mine și de realizările mele, căci eu voi lupta tot timpul, chiar de-mi va fi greu, să fac ceea ce ți-am promis. Îți mulțumesc pentru tot ceea ce mi-ai oferit în această viață și închei prin a-ți spune că îți port un dor imens, mami!

Cu drag, fetița ta, Bianca.

Mi-e dor de chipul tău
Pe care obișnuiam să-l privesc.
Mi-e dor de vocea ta
Și de ochii ce încă strălucesc.

Mi-e dor de zâmbetul tău
Pe care nu-l mai regăsesc
În niciun chip omensc
Și care s-arată-n albastrul ceresc.

Mi-e dor să mă ții în brațe.
Acolo ma simțeam ferită,
Ocrotită și iubită.
Nimic n-avea să mă agațe.

Mi-e dor de tine, mamă.
Acum am doar o poză-n ramă.
Acolo știu că îți e bine,
Deși ești departe de mine.

Mocanu Bianca, clasa a VIII-a B

8 Martie este Ziua Internațională a Femeii, fiind sărbătorită anual la aceeași dată. Ziua de 8 Martie este despre toate doamnele și domnișoarele, fiind o sărbătoare despre femei. Ziua mamei este o sărbătoare internațională dedicată mamelor și maternității. Nu există o dată fixă pentru ziua mamei. **În România însă ziua stabilită pentru acest eveniment este prima duminică din luna mai.**

Călătorie în Țara Sfântă

Îmi aduc aminte cu bucurie în suflet de ziua în care părinții mi-au spus că vom avea ocazia să vizităm frumosul Ierusalim, dar și alte locuri precum Bethlehemul, Nazaretul și râul Iordan.

Ca să înțelegem de ce m-am bucurat atât de tare, trebuie să știm ce semnificație are fiecare loc în viața Domnului nostru, Iisus Hristos. Este bine de știut că în Betleem, Maica Domnului L-a adus pe lume pe Iisus, într-o iesle, la căldura sufletelor unor animale. Acolo, Maica Domnului a fost numită Născătoare de Dumnezeu.

Domnul Iisus Hristos a fost botezat în râul Iordan. Această minune a avut loc pe data de 6 ianuarie, iar misiunea de a pregăti calea lui Iisus și de a-L boteza i-a fost încredințată Sfântului Ioan Botezătorul. Copilăria și-a petrecut-o în Nazaret alături de mama Sa și de bătrânul Iosif până la vârsta de 12 ani, când a fost dus la Templul din Ierusalim pentru a sărbători Paștele evreiesc. Acum, că știm importanța lor, puteți înțelege fericirea mea.

Drumul până în Ierusalim amintea și el că e o zi de Sabat. Mitul orașului închis de Sabat avea să fie complet spulberat când am pornit spre Ierusalimul Vechi. Am fost surprinsă că Orașul Vechi este în principal un labirint de străduțe printr-un bazar imens.

Când am ajuns în Ierusalim, primul loc pe care l-am vizitat a fost Biserica Sfântului Mormânt, cel mai sfânt loc pentru creștini. După scrierile din Noul Testament, aflăm că aici a fost răstignit Domnul Iisus Hristos. Încă de la intrare am simțit prezența trupească a lui Iisus, dar, mai ales, pe cea sufletească. Este un loc plin de emoții și de trăiri puternice. Am intrat și speram să putem ajunge în locul unde, în Noaptea Învierii, are loc minunea aprinderii Luminei Sfinte.

A doua zi, am vizitat Bethlehemul. Am fost la Biserica Nașterii Domnului. Este o biserică construită pe locul peșterii în care S-a născut Mântuitorul Iisus. Aici, se face simțită prezența harului lui Dumnezeu. M-am simțit protejată de tot, de lumea înconjurătoare care poate fi, uneori, rea, dar și de sentimentele negative pe care le mai aveam. Am simțit cum crește fericirea în mine, mai ales, că aveam ocazia să văd locul nașterii.

În următoarele zile, am continuat de vizitat Nazaretul și râul Iordan, fiecare în câte o zi. Pentru început, am vizitat Biserica *Bunei vestiri* din Nazaret. Se numește așa, deoarece, atunci când Maria a venit la izvor pentru a lua apă, în fața ei s-a ivit îngerul Gavriil și a anunțat-o despre faptul că va naște pe Fiul lui Dumnezeu. Apoi am vizitat Iordanul. Acesta este un râu care își are originea în Siria, munții Antiliban. Se spune că de Bobotează râul își schimbă cursul și mi-aș dori să văd această minune.

Am vizitat și locul în care Mântuitorul a săvârșit și prima Sa minune pe pământ la Nunta din *Cana Galilei*. Participând la acest eveniment, Iisus binecuvântează legătura dintre femeie și bărbat și o ridică la rang de taină – Taina Cununiei.

Bucuria mea a fost mare, atunci când am văzut unul din vasele de piatră în care Iisus a transformat apa în vin. Am avut sentimentul că totul se petrecea în fața ochilor noștri, iar Duhul lui Dumnezeu ne oferea acest fapt. Experiența din acest pelerinaj pot să afirm că este unică, iar orizontul cunoașterii mele s-a îmbogățit și legătura cu Dumnezeu, cu Maica Sfântă și Sfinții s-a sudat atât de adânc în sufletul meu, încât nimic nu o va clătina.

Doamne, primește de la mine, din suflet de copil, dragostea mea pentru Tine!

Diciu Mihaela Alexia, clasa a VII-a B

O rugă către Cer

Avem oportunitatea de a-L cinsti pe Dumnezeu în casa sfântă a acestuia, Biserica. Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, întemeiază Biserica, pentru ca învățătura Lui să continue, astfel încât toți cei ce credem în El să ne mântuim.

Biserica povățuiește pacea cu toată puterea ei, Dumnezeu fiind și „Dumnezeul păcii”. „Împărăția lui Dumnezeu este dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.” Învățătura creștină ne-a fost dată de însuși Fiul lui Dumnezeu, iar episcopii au fost lăudați de către Sfinții Apostoli la conducerea Bisericii.

Prezența lui Hristos în viețile creștinilor este permanentă, o prezență de care fiecare are nevoie, o prezență aparte fără de care am fi incompleți. Credincioșii primelor comunități făceau tot posibilul pentru a-L cinsti pe Dumnezeu, deși trăiau cu frica și cu riscul de a fi persecutați pentru credința lor în Dumnezeu. Din învățătura de credință aflăm că Dumnezeu este Făcătorul cerului și al pământului după cum se afirmă în crez: „Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotștiutorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.”

Biserica înființată ca un „cer nou și pământ nou” prelungește întruparea Mântuitorului. Atunci când pășesc în Sfânta Biserică, un amalgam de emoții de bucurie și liniște mă cuprinde. Mă simt în siguranță, iar inima îmi este împăcată. În Biserică omul se unește cu Dumnezeu și în ea putem regăsi, neîncetat, prezența harului Duhului Sfânt.

Pot considera Biserica ca fiind casa din care fac parte și eu, aflându-mă printre „casnicii” lui Dumnezeu. Rugăciunea neîncetată, săvârșită în biserică păstrează în sufletul meu bucuria desăvârșită pe care o poate simți ființa umană, așa cum afirmă și Sfântul Serafim de Sarov despre Dumnezeu: „Bucuria mea...!”

Mocanu Bianca, clasa a VIII-a B

Lumea prin ochii de copil

Viitorul, greutatea alegerii...

Alegerea profilului la care dorești să mergi este un lucru greu de realizat. De aceea, vreau să vorbesc despre câțiva factori pe care îi poți întâlni în luarea acestei decizii legate de liceu dar și de viitor.

Un prim factor ar fi părerile celor din jur. Fie că sunt profesori, colegi sau părinți, toți îți dau impresia că au un plan bine pus la punct pentru tine, iar aceste vorbe spuse cu bună sau rea intenție îți vor deruta și mai tare micul gând ascuns într-un colț al minții, despre ceea ce-ți dorești să faci mai departe.

Un alt factor ar fi nesiguranța de a nu ști ce îți dorești să faci mai departe. Și da, toată lumea pare că are un plan bine definit pentru viitor mai puțin tu, dar nu te speria pentru că în realitate nu ești sigurul care se confruntă cu greutățile viitorului. Trebuie să te obișnuiești cu normalitatea de a nu ști și de a nu avea toată viața planificată de la vârste fragede. Poate că, în mintea ta, lucrurile nu sunt atât de bine conturate pentru a-ți găsi pasiunea și a-ți planifica un viitor pe baza ei.

Un al treilea factor este frica de a nu greși , toți ne confruntăm cu asta , dar ce să vezi în viață, greșim pentru a învăța mai mult și mai mult și vei vedea ca cele mai mari victorii se nasc în urma artei eșecului. Așa că ,pășește înainte fără frică și cu multă încredere.

Iar un ultim factor este încrederea de sine. Mulți dintre noi nu avem destulă încredere de sine și curaj pentru a ne exprima dorința de a merge pe un anumit profil sau filieră de teama că vom fi judecați . Trebuie însă să te obișnuiești cu o idee: doar tu știi de ce ești capabil, cât poți duce , ce materii urăști și pe care le adori pentru că dacă vei trăi de pe urma alegerilor altora vei ajunge ca tu să joci visurile altora dar nu și pe al tău. Vei ajunge să trăiești urând ceea ce faci și să suporti consecințele greșelilor tale zilnic.

Acest cumul de factori ne influențează zilnic deciziile , ne întunecă drumul spre adevăratul obiectiv. De aceea trebuie sa lăsăm tot zgomotul provocat de opinii și critici de-o parte pentru a ieși la iveala liberul arbitru adevărata cale spre viitor.

Geru Elena, clasa a VIII-a A

Pasiune...

„Muzica este arta de a gândi cu sunete.”

Pentru mine muzica este o cale de relaxare pentru momentele în care sunt nervoasă, agitată, supărată și alte stări chiar și de bucurie și fericire. Prin muzică se pot transmite toate sentimentele umane, de la veselie pana la depresie.

Există muzică pentru fiecare gen de persoană. Începând de la muzică clasică până la muzică rock. O melodie bună este aceea care ne transmite versuri pe care să le simțim și pe care o fredonăm de fiecare dată. Cred că este foarte greu și să-ți imaginezi lumea de azi, fără linii melodice, fără muzică, fără să pui în practică așa ceva.

Abilitatea de a cânta (de a crea muzică) prin propriile corzi vocale, cât și abilitatea de a asculta și a aprecia muzica (prin propriile urechi), arată și mai mult cât de legată este muzica de ființa umană.

Muzica face parte din viața noastră de la început până la un sfârșit anumit. Datorită muzicii fiecare din noi se regăsește în acea melodie fredonată în gând. Poate nu toți iubesc același fel de muzică, dar atunci când auzim un cântec pe care l-am îndrăgit inima se zbate mai tare ca niciodată , fața noastră se face mai luminoasă iar ochii strălucesc ca doua cristale. Prin muzică unii își exprimă sentimentele pe care nu au curajul să le spună Muzica este un moment de reculegere pentru cei care permanent sunt ocupați. Atunci când asculți un cântec bun totul ce face parcă se face de la sine. Muzica este ca o poveste!!

În urmă cu 10 ani, am descoperit pasiunea și plăcerea de a cânta, iar de-a lungul timpului am avut șansa de a participa la diferite spectacole, festivaluri și concursuri din zonă și nu numai.

Studiez canto popular și tehnică vocală completă și am de gând ca în continuare să urmez o școală particulară populară de arte.

Prima mea apariție în fața unui public a fost la „Festivalul de Folclor” Tulcea, îndrumată fiind de doamna educatoare Sapungi Cecilia, iar mai apoi, am fost onorată să particip la toate evenimentele organizate de Casa de Cultură „Grigore Kiazim” Măcin. De asemenea, am avut și apariții în cadrul unor televiziuni precum Etno și Favorit TV.

Cele mai recente festivaluri și concursuri la care am participat sunt: „Florile Dobrogei”, „Flori de cântec, flori de dor” și „Firicel de cântec românesc”, la care particip de mai bine de doi ani și unde am reușit să câștig premiul I și premii speciale.

Fac parte din Corala „Nihil Sine Deo” a Parohiei Dăeni, condusă de Preotul Paroh Alexandru Balaban, cu care am participat la emisiunea „Românii au talent” în anul 2020. Tot alături de ei, am susținut diferite concerte, am fost la spectacole prin țară, concursuri dar și festivaluri. Cea mai mare realizare recentă, este crearea unei piese originale în colaborare cu Ansamblul Artistic Profesionist „Baladele Deltei”.

În încheiere, vreau să mulțumesc în primul rând familiei, profesoarei care mă îndrumă, cadrelor didactice și oamenilor dragi ce m-au susținut și o fac în continuare.

Glugă Mara Violeta, clasa a VIII-a B

Living abroad

Hello all, my name is Amalia Banea and I'm 14 years old (turning 15 this year). I've lived in England for about 8 years now since moving here when I was only 6 years old. I did school in Romania until the start of Year 1, when I then moved to England. After that, I obviously started school in the UK around the middle of the year.

At first, I didn't know any English but simple words like “yes” and “no”. A lot of things I didn't understand and the language barrier was even worse, so as a result of that I felt isolated for a while until there came my literal saviour. There was this teacher who came to the school for a couple years and was teaching international students the English language. Even though she didn't know Romanian herself, she still understood me and took her time with me. Therefore, I learnt English in less than 2 months - which is very quick for someone at the age of 6/7.

Ever since I moved to the UK, I've been coming to Romania every single year for the past 8 years and last December was the first time I came to Romania for winter. To be honest, I was expecting some snow or something but regardless of that, it was still fun. However, before coming to Romania, my mum asked me if I wanted to possibly go to your English teacher's lesson, Mrs Liliana Gheorghe. At first I was so utterly excited because I hadn't seen the school in, what felt like, forever and also all of my old classmates and friends. But when the day actually came, I got so much anxiety because I felt like people weren't going to listen but everyone did listen and that made me incredibly joyous.

Your school is very different from mine. In most of my classes, it's different people and we're the ones that have to go to different classrooms instead of the teachers. So when I learnt that you all stay in one singular classroom and the teachers come to your classrooms, genuinely amazed me. Everyone was very nice and I appreciated how you listened to me talk... but some of you were quite loud (you might know who I'm talking about). The experience was way better than I had anticipated and I was so glad that I was able to talk to you about the differences in our lives. Last time I was in Romania, I only talked to you about stuff like

school and certain holidays so I wish that this year when I come back for my annual visit, we *all* could come together and get to know each other since most of us haven't seen each other for a

very long time and maybe I could come to another one of your English classes and teach you some words and sayings that your teacher might not teach you about. What also interested me was how you guys actually have a Christmas tree (even though it gets destroyed most of the time) while here in my classes, no one ever decorates for Christmas even though it's a huge holiday here in the UK. I loved to revisit all of my ex-classmates and see how much everyone has grown and changed, most of you I don't even remember because of how much your faces have changed and how tall you've all become. I also hope you've understood my English since I speak it very well. I also hope you understood my Romanian since it's very self-learned from my family and I apologize for any of the grammar mistakes I made.

Please feel free to ask for my number, Instagram, and Snapchat since I would love to talk to all of you. Thanks so much for having me that morning and I hope that you'll have me again some other day. Special thanks to Mrs Gheorghe for agreeing to take me in for that day.

Amalia Banea, year 9, Rednock School, UK

Italia — țara mea natală

Întorcerea în România a fost pentru mine mai degrabă o plecare în străinătate. Eu m-am născut la Torino în Italia. Până la 10 ani, pentru mine "acasă" a fost Italia. Torino este un oraș mare în nord-vestul Italiei, cu multe obiective turistice de interes, unul din simbolurile de referință fiind *Mole Antonelliana* în cadrul căreia funcționează Muzeul cinematografului italiene. Cea de-a doua cea mai valoroasă colecție egipteană din lume se află la Torino în Muzeul Egiptean. Pe colinele care mărginesc orașul se află *Basilica Superga*, de unde poți vedea splendida panoramă a orașului Torino.

La 10 ani, părinții mei s-au întors în România iar eu am plecat cu ei să locuiesc într-o țară "străină". La început mi-a fost foarte greu, îmi lipseau prietenii, colegii de la școală, parcurile cu piste de biciclete, excursiile cu vaporelul, îmi lipsea orașul cu toate facilitățile lui.

Am reușit să depășesc acele momente, consider că m-am integrat destul de bine în acest orașel dintre Dunăre și mare, liniștit. Mi-am făcut prieteni noi, am învățat limba română, și încerc să mă obișnuiesc *acasă*. Îmi plac tradițiile și obiceiurile celor de aici, în special tradițiile de Crăciun, îmi place nespuse să merg cu colindatul și îmi doresc să descopăr cât mai multe lucruri despre acest oraș și despre România.

Oprișan Alesio, clasa a VI-a B

Mărțișorul

Rădăcinile culturale autohtone reprezintă izvorul nesecat pentru omul contemporan care își oferă un răgaz și face un arc înapoi, în timp, pentru a se identifica cu ambianța culturală a înaintașilor. Calendarul popular reprezintă un adevărat filon spiritual, cu zile în care este alungată seceta, sfinții sunt ierarhizați după rang, putere și vârstă, iar sărbătorile își găsesc explicația în tradiția populară.

Legenda spune că Soarele a vrut să se prindă într-o horă, pe pământ, dar zmeul l-a răpit și l-a închis departe de ochii lumii, pentru a nu mai da căldură și lumină. Un tânăr pe nume Mărțișor, l-a înfruntat pe zmeu. S-a luptat zile și nopți cu zmeul, până l-a învins. Soarele a fost eliberat dar tânărul, rănit, a pierdut mult sânge. Zăpada albă a fost pătată de sângele tânărului

curajos, motiv pentru care șnurul are cele două culori, alb și roșu. Tot tradiția adaugă faptul că doar șnurul ar trebui oferit și doar băieților. În timp, tradiția s-a schimbat și măștișorul este purtat de femei. Simbolistica este următoarea: roșul reprezintă sângele voinicului, puterea de sacrificiu, iar albul este asociat cu puritatea. Se spune că așa au înflorit ghiociei, în locul în care s-a scurs sângele voinicului.

Măștișorul este prima lună din calendarul roman, unde anul începea la 1 martie, și a treia lună în calendarele iulian și gregorian, unde anul începea la 1 ianuarie. Martie este luna dedicată de romani Zeului războiului.

În toate zonele geografice ale țării, se păstrează rădăcina cuvântului originar Mart, Măștișor, *Marțiu*. Natura se trezește la viață, încolțesc semințele, începe aratul, semănatul, iar oamenii curăță livezile și grădinile și scot stupii de albine de la iernat.

Simbolic, *măștișorul* reprezintă un șnur bicolor care adună zilele, săptămânile și lunile unui an în două anotimpuri, iarna și vara. „Această funie¹ este făcută cadou la 1 martie, Ziua Dochiei”. Atât la sate cât și în orașe, măștișorul reprezintă un obiect confecționat din două fire, alb și roșu, de care se prinde un obiect artizanal. Măștișorul este oferit fetelor și femeilor care îl vor purta mai multe zile.

Se spune că, la sfârșitul secolului al XIX-lea, părinții ofereau un măștișor copiilor lor, băieți și fete, pe 1 martie, înainte de răsăritul soarelui. De măștișor se agăța o monedă de argint, chiar de aur, și se purta la mână, pe piept sau la gât. Tradiția spune că măștișorul înceta să mai fie purtat de *Măcinici*, Florii, Paște sau Arminden, atunci când înfloreau arbuștii și pomii fructiferi și se agăța de una dintre ramurile înflorite. Tot tradiția păstrează credința că, cei care purtau măștișoare, erau feriți de boli și de deochi și erau frumoși ca florile, drăgăstoși, bogați și norocoși. În anumite zone, măștișorul era confecționat din fire răsucite de lână albă și neagră sau lână albă și albastră și era făcut cadou în luna martie, când apărea Luna Nouă pe cer.

Obiceiul a fost preluat de la români și aromâni și de alte popoare din sud-estul Europei.

În zilele noastre, există multe superstiții despre ce să nu faci în ziua de Măștișor: măștișorul nu se aruncă la gunoi, pentru că aduce ghinion; tot pe 1 Martie, se alege Baba care va spune cum va fi vremea, iar femeile nu spală, nu calcă, doar pregătesc masa.

Valorificarea tradiției și a obiceiurilor își găsește semnificații profunde în relația omului cu natura, iar Măștișorul atestă acest lucru din vechime.

Țarlungă Delia, profesor matematică

Tineri antreprenori

Probabil v-ați întrebat ce este un antreprenor ?

Un **antreprenor** este persoana care are spirit de acțiune și inițiativă. În activitatea economică, întreprinzătorul este persoana care inițiază o afacere, investind pentru aceasta bani, timp, creativitate, putere de muncă, energie, cu scopul de a obține un profit cât mai mare.

A deveni un antreprenor înseamnă mai mult decât a deschide o afacere. A fi un antreprenor înseamnă a avea atitudine, motivație și dorința de a reuși . Un

Întreprinzător de succes trebuie să aibă încredere în sine, să fie responsabil în alegerile făcute și să își planifice ideile în mod logic, având răbdare în acționarea acestora.

Eșecul nu trebuie să-l demoralizeze pe antreprenor, deoarece riscând ajunge pe culmile succesului. Nu toți suntem sau putem deveni întreprinzători. Pentru a fi întreprinzător sunt necesare anumite aptitudini, dar și asimilarea unor cunoștințe și deprinderi. Are nevoie de creativitate și perseverență să reușească în îndeplinirea visului său.

Libera inițiativă îi este caracteristică antreprenorului ca mod de gândire și acțiune, deoarece aceasta are la bază proprietatea privată. Întreprinzătorii își stabilesc strategii generale și schițează tactica pentru a le realiza. Antreprenorul este orientat spre acțiune și are multă motivație și spirit pentru a-și atinge obiectivele. Trebuie să aibă puterea de negociere și să pună suflet și pasiune în ceea ce face.

Reușita în afaceri este dorința oricărui întreprinzător. A reuși înseamnă a-ți atinge obiectivele stabilite prin planul de afaceri. Antreprenorul este persoana care reușește să își conducă cu succes propria afacere. Datorită incapacității de a face față riscurilor, unele firme dau faliment. Important este să aibă o idee originală, cunoștințe și puterea de a-și continua propriul vis.

De exemplu: Bill Gates este un om de afaceri de succes. A avut susținere din partea părinților, dar nu a studiat la cele mai bune școli. Acesta a renunțat la facultate pentru a începe afacerea Microsoft.

Elon Musk, antreprenor american de succes este fondator al companiei Tesla, PayPal, Space X.

Sebastian Dobrinu, milionarul de 21 de ani, care locuiește în Los Angeles este de patru ani CEO și fondator al companiei de social media „Story heap”, lucrează cu branduri, agenții și chiar cu influenceri. A colaborat și cu artiști precum: Justin Bieber și Selena Gomez.

„Eșecul este doar oportunitatea de a lua de la capăt, de data aceasta într-un mod mai inteligent”. – Henry Ford

„Nu contează de câte ori eșuezi. Trebuie să ai dreptate o singură dată și toți ceilalți îți vor spune că ai dobândit succesul peste noapte”.

Ioniță Andreea Antonia, la clasa a VIII-a C

Fii ceea ce îți dorești...

Succesul înseamnă perseverență și dorința de a reuși. Nu trebuie să visăm niciodată succesul ci să muncim pentru a-l obține.

Pentru mine, succesul se manifestă prin obținerea unui loc la un liceu bun care să îmi asigure viitorul. Iar cum sfârșitul anilor de gimnaziu se apropie cu pași repezi, aleg să optez pentru *Colegiul Național Militar Dimitrie Cantemir*.

Probele pentru admitere nu sunt tocmai ușoare. Acestea necesită condiție fizică bună dar și multitudini de cunoștințe. Cu ajutorul ambiției și datorită dorinței de a reuși voi face tot posibilul să obțin un loc în această instituție. Motivul pentru care am certitudinea că voi reuși este acela că îmi doresc ca acest vis să se îndeplinească, să port uniformă militară și să jur credință patriei mele România. Îmi doresc să pot apăra țara și să mă lupt pe front pentru ea atunci când este nevoie. Pentru mine, curajul este teama căreia îi rezisti un minut mai mult. Visele pot deveni realitate dacă luptăm pentru ele.

Colegiul Național Militar „Dimitrie Cantemir” este un liceu ce pregătește elevi care cândva visau să fie absolvenți la această școală iar acum sunt militari neînfricați și pregătiți de orice război care s-ar ivi. Liceul ne asigură tot ce este necesar, noi adevărați oameni viteji, adevărați eroi. Prin multă pregătire voi dovedi că sunt demnă de a fi o eroină pentru țară, să mă pot mândri cu ceea ce sunt și eventual să pot fi un exemplu pentru cei din jur. Apreciez că militarii sunt cei care au salvat țara din toate războaiele purtate de-a lungul vieții și că aceștia reprezintă onoarea țării noastre și ne mândrim cu ei pentru că au fost cei care nu s-au temut de

moarte și au ales să lupte pentru ceea ce avem și condițiile în care trăim în ziua de azi. Aceștia sunt oamenii care merită tot respectul populației.

Pentru a fi unul dintre ei voi da tot ce îmi stă în putință și îmi voi îndeplini visul, acest colegiu fiind singurul care m-ar putea pregăti pentru un viitor strălucit.

Luptă pentru visele tale și nu te lăsa intimidat de micile obstacole care stau în calea viselor tale. Optează pentru un liceu care ți s-ar potrivi și care te va ajuta să îți îndeplinești visul.

Succesul înseamnă strădanie!

Țandără Georgiana, Clasa a VIII-a B

The wedding

Once upon a time, in a great castle nestled in the heart of a majestic forest, an event of great importance was about to take place. The castle, known as Ravenswood, has stood for centuries, its walls adorned with intricate carvings and its halls lined with tapestries of gold and silver.

It was the home of the powerful Ravenswood family, who had ruled the kingdom with fairness and wisdom for generations. On this particular day, the castle was bustling with activity as preparations were made for the arrival of the King and Queen. They were to visit Ravenswood to celebrate the engagement of Ravenswood's youngest daughter, Lady Isabella, to the prince of a neighboring kingdom. The castle staff had worked tirelessly to ensure everything was perfect for the royal visit. The great hall had been decorated with banners and flowers, and the table had been set with the best china and silverware. The kitchen was filled with the delicious aroma of roast meat and pies.

When the King and Queen arrived at the castle, they were greeted by Lord and Lady Ravenswood, who welcomed them with open arms. The King and Queen were taken on a tour of the castle, where they marveled at the impressive architecture and beautiful works of art that adorned the walls. The engagement party was a grand affair, with music and dancing filling the great hall. Guests were treated to a sumptuous feast of succulent meats, fresh fruit and delicious pastries. The wine was flowing freely and everyone was in high spirits. But the event everyone was waiting for was the official engagement announcement.

Lord and Lady Ravenswood asked for silence and announced their daughter's engagement to the Prince, who got down on one knee and presented Lady Isabella with a stunning diamond ring. The room erupted in applause and congratulations as the happy couple sealed their engagement with a kiss. The evening ended with a grand firework display that lit up the sky and left guests in awe. The King and Queen retired to their chambers, satisfied with the successful engagement party and happy to have played a part in uniting two great kingdoms.

As the guests left and the castle returned to its usual peaceful state, the Ravenswood retreated to their own rooms, satisfied that they had successfully secured the future of their kingdom. And so, the event at Ravenswood Castle came to an end, but the memories of that joyous day would forever remain in the hearts of all present.

Cătrună Eduard, clasa a VIII-a A

Pe lângă multe alte beneficii pe care le are, lectura este și un exercițiu excelent de îmbunătățire a memoriei.

Lectura dezvoltă **gândirea analitică**. Pentru că atunci când citim tindem să analizăm fiecare detaliu, să ne punem întrebări legate de enigmele personajelor și să criticăm deciziile acestora.

5 MINUTE DE ISTORIE...

Biserica si preoti dobrogeni in perioada alipirii Dobrogei la Patria Mama 14 noiembrie 1878

În Dobrogea, exista interdicția de a se construi biserici mai înalte decât geamiile sau casele musulmanilor. Bisericele erau uneori lipsite de turla, unele erau adâncite în pământ până la mai mult de un metru, încât la intrare se cobora pe scări în interior. Totodată autoritățile otomane nu îngăduiau folosirea clopotelor. Acest lucru a fost posibil din 1839. Odată cu, colonizarea românească a Dobrogei, majoritatea populației era de religie creștin ortodoxă, dar în spiritul toleranței entice și religioase caracteristice statului român, pe teritoriul acestor sate s-au putut manifesta nestingherit și adepții altor religii sau culte religioase. Odată cu încetarea activității Mitropoliei Proilaviei (1828) s-a constituit o nouă mitropolie cu sediul la Tulcea, pentru teritoriile din Nordul Dobrogei, și care se afla sub jurisdicția Patriarhiei Ecumenice.

Mitropolia de la Tulcea era condusă, în general, de ierarhi greci. Primul titular a fost *Panaret*, episcop al Eumeniei care în 1839 sfințea biserica românească Nalbant. Urmașul său, Dionisie în jurul anilor 1877-1878, a încredințat conducerea eparhiei fostului episcop din Creta, Nichifor. După 1860, au început frământările pentru separarea Bisericii Ortodoxe Bulgare de Patriarhia Ecumenică. Sinodul patriarhal din Constantinopol a aprobat înființarea unei episcopii românești pentru românii din Nordul Dobrogei cu reședința la Măcin.

Clerul și credincioșii români din Dobrogea s-au adresat mitropolitului primat Calinic Miclescu solicitându-i sprijinul în vederea organizării noii eparhii. Tulburările din Imperiul Otoman din 1875 care s-au încheiat cu războiul ruso-turc 1877-1878, a împiedicat punerea în aplicare a acestei hotărâri. După Congresul de la Berlin (1878), României i-a fost redat teritoriul dintre Dunăre și Mare, Dobrogea intrând din acest an din punct de vedere bisericesc în componența Eparhiei Dunării de Jos cu sediul la Galați.

Începând cu secolul al XVIII-lea, în Dobrogea au trecut numeroși ciobani din părțile Sibiului și Brașovului, cunoscuți cu numele de mocani, la care s-au adăugat și românii din Muntenia, Moldova, Tara Făgărașului, stabilindu-se definitiv în Dobrogea și punând bazele unor noi așezări, întărind astfel elementul românesc ortodox. Pe bună dreptate, se poate afirma că „românii dobrogeni de astăzi reprezintă o adevărată sinteză a elementului etnic românesc de pretutindeni ”

Aceste legături ale credincioșilor din Dobrogea cu frații din stânga Dunării au contribuit la păstrarea ființei naționale românești.

Preoții dobrogeni predau mai ales începând cu secolul al XVIII-lea în diferite școli românești din localități mai mari ca – Cernavodă Turtucaia, Silistra, Hârșova, Măcin, Tulcea.

În anul 1870, s-a înființat în Silistra, *Societatea Română de Cultură și Limbă* care urmărea dezvoltarea educației naționale. Preoțimea dobrogeană și-a adus o contribuție deosebită la organizarea învățământului românesc între Dunăre și Mare. Înainte de anul independenței, călugărul cărturar Nifon Bălășescu ardelean de origine a lucrat pentru propășirea învățământului fiind autor de lucrări teologice, manuale didactice și dicționare, profesor și director la seminarii teologice din București și Huși, și profesor de religie în Tulcea și Măcin.

Un aport deosebit la culturalizarea ținutului dobrogean a avut-o și cunoscutul dirijor și compozitor Ioan D. Chirescu. Vrednice de amintit pentru secolul al XIX-lea sunt bisericile din Măcin, Nalbant, Topalu, Sulina, Tulcea, Cernavodă.

La începutul secolului al XIX-lea s-au reorganizat două mănăstiri românești Taița și Cocos, cu siguranță înaintea acestora au fost și alte așezări monahale mai modeste, cum ar fi

Hamcearca, Tichilești, Celic-Dere, Celicul Mic, Saon. Rămâne de remarcat faptul că, bisericile și mănăstirile românești de aici în frunte cu preoții și călugării lor au contribuit la păstrarea credinței ortodoxe, a limbii și a ființei noastre naționale în acest ținut străvechi românesc între Dunăre și Mare. În 1878 administrația Dobrogei a fost preluată oficial de autoritățile românești (14 noiembrie 1878). Parohiile ortodoxe din județe Tulcea și Constanța au fost alipite provizoriu începând din martie 1879, la eparhia Dunării de Jos.

Pentru normalizarea vieții bisericești din Dobrogea se impunea mai întâi alegerea de protoerei pentru parohiile celor două județe, Tulcea și Constanța. În activitatea lor protoerei erau ajutați de subprotoerei, totodată funcționau și ca revizori ecleziastici, pentru administrația bisericească din Dobrogea.

În istoria Dobrogei, anul 1878 reprezintă un moment de cotitură, deoarece atunci s-a instalat administrația românească în regiunea dintre Dunăre și Marea Neagră. Aflată sub stăpânirea otomană până la Războiul de Independență din 1877, Dobrogea a revenit la sânul patriei mamă în mod oficial în urma Tratatului de la Berlin din 13 iulie 1878. Istoria unei date memorabile, era 14 noiembrie 1878, când repede Carol I lansa două proclamații fundamentale pentru România.

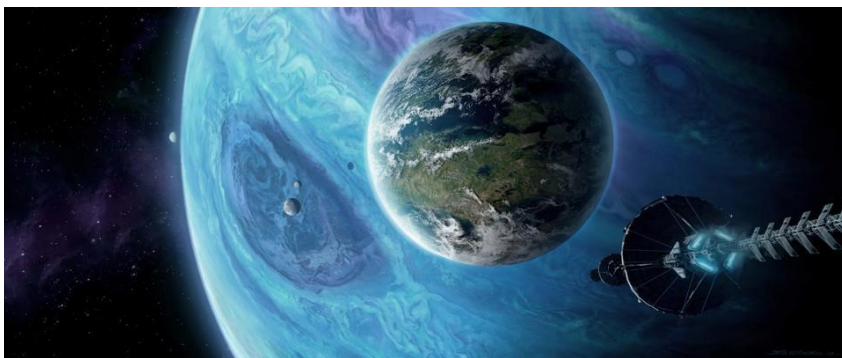
Una era adresată celor noi cetățeni români, dobrogenii. Cealaltă proclamație era destinată Armatei Române. Proclamațiile Sale se vor regăsi și în legile privind Dobrogea – Legea din 1880 pentru organizarea Dobrogei sau „Constituția Dobrogei”, cum o numea Kogălniceanu și Cuza față de ținutul dintre Dunăre și Mare, pe care îl considera „margaritar al Coroanei Romaniei”

Dicianu Victorița, profesor religie

Științe... Astronomie...SF

Pandora planet

Deep in the vast expanse of the galaxy, there was a planet called Pandora. It was a world of breathtaking beauty, with towering mountains, dense forests, and sparkling oceans. The planet was home to a diverse array of alien life forms, many of which were yet to be discovered by the inhabitants of Pandora. One day an event of extraordinary importance occurred on Pandora. It all started with a strange, bright light that appeared in the sky.

The light seemed to come from a far corner of the planet and quickly caught the attention of the inhabitants. They watched in amazement as the light grew brighter and brighter until it finally descended on a small village far from the edge of the planet. The villagers were shocked and confused as the light enveloped their houses and streets, but they soon realized that something incredible was happening. The light began to take shape, forming a massive, glowing portal that seemed to lead to another world. Without hesitation, a group of brave explorers stepped through the portal, eager to discover what lay beyond. They found themselves in a place, unlike anything they had seen before. It was a land of wonder and incredible beauty, with towering trees that seemed to reach the sky and rivers that sparkled like diamonds. The explorers were greeted by a group of friendly aliens who welcomed them into their world and showed them around.

They were amazed by the incredible technology and advanced civilization of the aliens and quickly realized that they had come across a world far more advanced than their own.

As the days passed, the explorers formed a strong bond with their alien hosts and learned many of their secrets. They discovered that the aliens had been watching Pandora for many years and had chosen this moment to reveal themselves to the inhabitants of the planet. They had come in peace, seeking to establish a friendship and exchange knowledge and resources between their worlds. The explorers returned to Pandora, eager to share their incredible discovery with their peers. They were welcomed with open arms, and news of the aliens' arrival sent a wave of excitement and wonder across the planet.

Pandora
Alpha Centauri System

Diameter: 11.447 km
0.8984 Earths

Earth
Sol System

Diameter: 12.742 km

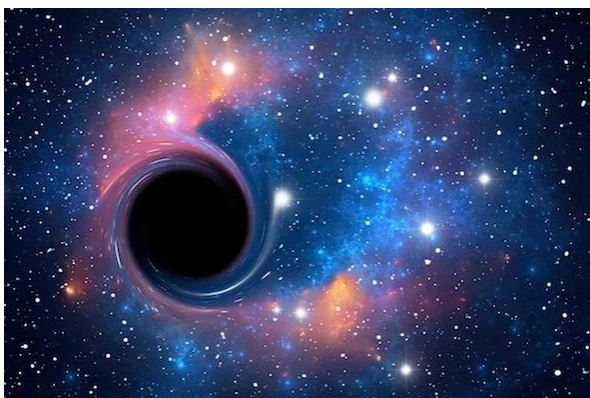
The event on Pandora marked the beginning of a new era, one in which the inhabitants of the planet would join the larger community of the galaxy, and the world would be forever changed by the knowledge and friendship of extraterrestrial beings. The portal remained open and many other explorers and scholars from Pandora stepped through to explore and learn from this new world, it was a turning point in Pandora's history and the beginning of a new chapter for the planet and its inhabitants.

Cătrună Eduard, clasa a VIII-a A

Aventură în gaura neagră

Gaura neagră era un mister care captivase imaginația oamenilor de știință și aventurierii de generații. Era un loc în care legile fizicii așa cum le cunoșteau ei nu se mai aplicau, iar pericolele necunoscute care se aflau la îndemâna lui nu fac decât să-i sporească atractivitatea.

Căpitanul Albert și echipa sa de exploratori de elită au fost hotărâți să fie primii care se aventurează în inima unei găuri negre. Au petrecut ani de zile proiectând și construind o navă spațială special pentru această misiune, echipată cu cea mai recentă tehnologie și protocoale de siguranță.

Când s-au apropiat de gaura neagră, au simțit un amestec de entuziasm și frică. Sistemele navei s-au tensionat pe măsură ce era trasă spre orizontul evenimentelor, punctul de neîntoarcere. Însă echipa a fost hotărâtă și a fost împinsă înainte, repezindu-se spre necunoscut.

Când au intrat în gaura neagră, au fost întâmpinați cu un baraj de fenomene ciudate și imposibile. Timpul și spațiul au fost distorsionate și au întâlnit obiecte și energii pe care nici măcar nu au putut să le înțeleagă. Dar au continuat, mânați de setea lor de descoperire și de spiritul lor de nestins de aventură. Călătoria a fost perfidă și s-au confruntat cu numeroase provocări și obstacole. Dar prin determinare, munca în echipă și puterea absolută a tehnologiei lor, ei au reușit să atingă singularitatea găurii negre, punctul în care toată materia este comprimată într-un spațiu infinit de mic.

Și acolo, în inima găurii negre, au făcut o descoperire care va schimba cursul istoriei omenirii pentru totdeauna. Ei dezvăluiseră secretele universului și dezvăluiseră un nou tărâm al

posibilităților. Călătoria înapoi în lumea exterioară a fost la fel de periculoasă, dar au apărut cu o nouă apreciere pentru minunile cosmosului și posibilitățile infinite care așteptau să fie descoperite.

Malacu Elissa, clasa a VII-a B

INSTRUMENTE FOLOSITE DE ASTRONOMI AMATORI

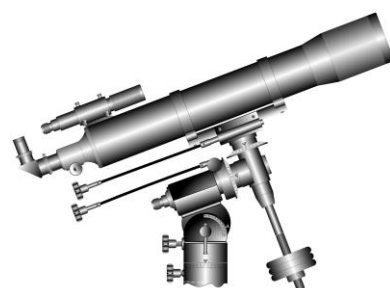
Binoclul astronomic

Binoclurile sunt utilizate pe scară largă de către astronomii amatori; câmpul lor larg de vizualizare le face utile pentru căutarea de comete și supernove și de observare generală. Binoclurile, special concepute pentru observarea astronomică, vor avea obiective de diametre mai mari, deoarece diametrul lentilei obiectivului mărește cantitatea totală de lumină captată, determinând posibilitatea de a observa stele slab luminoase. Acestea sunt uneori proiectate fără prisme, pentru a permite o transmitere maximă a luminii. Astfel de binocluri au, de obicei, oculare, care pot fi schimbate, pentru a varia grosismentul. Binoclurile cu grosisment mare și greutate mare necesită de obicei un support, pentru a stabili imaginea. În general o mărire de 10x este considerată limita practică pentru observarea cu binoclurile portabile. Binoclurile mai puternice decât 15×70 necesită suporturi. Au fost realizate și binocluri mult mai mari de către producătorii amatori de telescoape, folosind în mod esențial două lunete astronomice sau două telescoape dispuse paralel.

Luneta

Luneta astronomică este un aparat optic, care are rolul de a mări unghiul sub care se vede un obiect îndepărtat, astfel încât să se distingă mai multe detalii ale acestuia. Este un sistem optic afocal, având distanța focală infinită. Luneta este compusă din două elemente optice convergente centrate: obiectivul și ocularul, astfel montate încât focarul imaginii al obiectivului să coincidă cu focarul obiect al ocularului. Pentru determinarea grosismentului lunetelor se folosește un aparat optic numit dinamometru. Galileo Galilei a introdus utilizarea lunetei în astronomie. Cu luneta construită de el în 1609, savantul italian a descoperit munții de pe Lună, natura stelară a Căii Lactee, patru sateliți ai lui Jupiter și petele de pe Soare.

Telescopul

Telescopul este un instrument care colectează lumina de la un obiect îndepărtat, se concentrează într-un punct și produce o imagine mărită. Deși se indică cu termenul „telescop”, de obicei, telescopul optic, care operează în frecvențele luminii vizibile, există, de asemenea, telescoape sensibile la alte frecvențe ale spectrului electromagnetic. După principiul de funcționare există două tipuri principale de telescoape optice: reflector și refractor. În telescopul reflector imaginea observată este reflectată de o oglindă într-un sistem de prisme și apoi la o lentilă oculară, așezată de obicei pe partea laterală a instrumentului. În telescopul refractor se folosește refracția în lentile, întrucât luneta astronomică se bazează pe refracția în lentile a luminii, fiind cunoscută și sub numele de *telescop refractor*, sau pur și simplu *refractor*, în opoziție cu telescoapele bazate pe reflexia luminii, cunoscute și sub numele de *telescoape reflectoare*.

Sapungi Victor, clasa a VII-a B

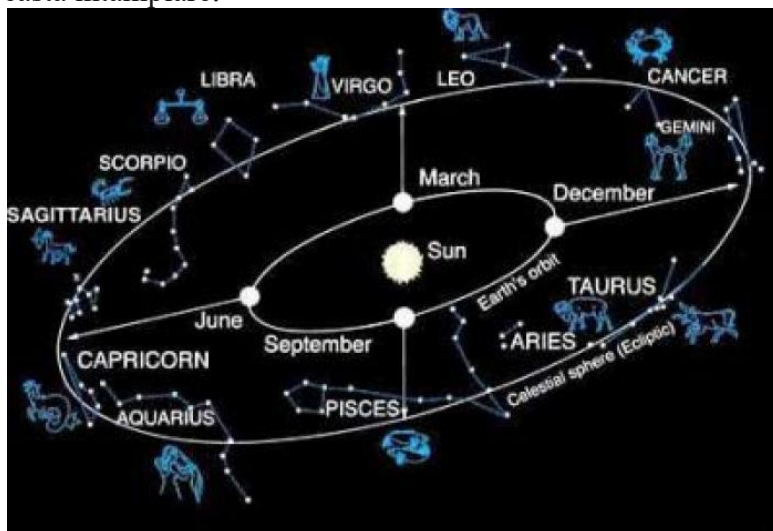
Steaua pierdută

Îmi plăcea astronomia la nebunie și făceam aproape în fiecare seară observații pe cer. Visul meu era să devin un astronom de succes, acum mă puteam numi “micul astronom”. Chiar îi pot mulțumi din suflet profesorului de Astronomie că m-a făcut să-mi dezvolt pasiunea pentru tot ce înseamnă Univers în ansamblu.

Dacă vrei să afli mai multe despre Universul în care trăim, astronomia îți poate dezvălui lucruri spectaculoase. Cu instrumentele potrivite, poți vedea lucruri despre care, până acum ai citit doar în cărți. Astronomii amatori fac Observațiile din pasiune, fără ca acesta să fie mijlocul de a-și câștiga existența. Ei au diferite meserii, iar în timpul liber aleg să-și îndrepte atenția și telescoapele spre cer. Mulți astronomi profesioniști sunt chiar și astronomii amatori. Astronomii amatori din prezent au acces la o gamă foarte diversificată de instrumente și accesorii care să-i ajute în realizarea observațiilor. De la monturi motorizate, capabile să găsească singure un anumit obiect de pe cer, la filtre care permit observarea anumitor detalii fine și până la camere foto de înaltă calitate, care pot fi conectate la tubul telescopului pentru a realiza observații fotografice.

De-a lungul timpului am făcut destul de multe observații, și unele chiar foarte interesante și trebuie să va împărtășesc și vouă această întâmplare.

“Făceam observații într-o seară și am văzut că renumitele constelații zodiacale că au prins viață, acum vedeam atât de clar cum Constelația Leului se zburda pe cerul senin printre celelalte stele, Taurul irascibil care se certa cu Capricornul îngâmfat, totul era prea realist, credeam că visez. Am vrut să le arăt tuturor ce am văzut dar când au venit cei doi prieteni ai mei constelațiile luaseră forma inițială de stele de parcă nimic nu s-a schimbat, cei doi prieteni ai mei m-au crezut nebun credeau că am halucinații dar eu știam sigur ce am văzut.

În următoarea seară am luat unul dintre prieteni să facă observații cu mine, mă gândeam că poate constelațiile i-au iar viață. În acea seară nu mișcase nimic, prietenul meu plecase dar eu încă eram acolo deoarece nu-mi place să mă dau bătut. Chiar mă gândeam să strâng și să mă duc acasă dar am văzut cum Regulus din constelația Leului a căzut dar nu era ca orice stea căzătoare obișnuită, aceasta nu se descompunea în atmosferă și a picat la 20m distanță de mine, emana o lumină foarte puternică, m-am dus să o văd mai îndeaproape, lumina era atât de puternică încât puteai orbi dacă o priveai prea mult, strălucea mult prea tare.

Primul meu gând a fost să o iau în mână că era de mărimea unei mingi de fotbal, dar dacă făceam asta mă alegeam cu niște arsuri groaznice. N-am făcut nici o mișcare greșită și am contactat imediat specialiștii. Au venit destul de repede cum au auzit ce s-a întâmplat, au dus steaua în laboratorul lor, dar totuși dacă Regulus nu mai era în constelația Leului însemna că acea constelație nu mai era completă. Am vorbit cu specialiștii și au zis că trebuie să aducem steaua pe cer deoarece se forma un dezechilibru total al constelațiilor, așa că au trimis steaua înapoi pe cer cu o rachetă spațială.

Steaua a doua zi a fost adusă înapoi pe cer și eu am putut să-mi continui observațiile.”

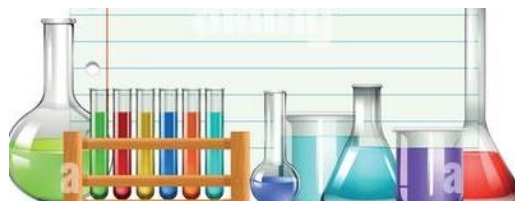
Încă am rămas cu o dilemă dacă am avut halucinații sau nu, dar o să descopăr eu cândva asta. Nu mă dau eu bătut așa ușor!

Lupu Andreea, clasa a VII-a B

Chimia în viața noastră

Știința ? La urma urmei, ce este ea, dacă nu o lungă și sistematică curiozitate?

Lumea din jurul tău se află într-o continuă schimbare ,ca urmare a transformărilor pe care corpurile și substanțele le suferă neconținut.

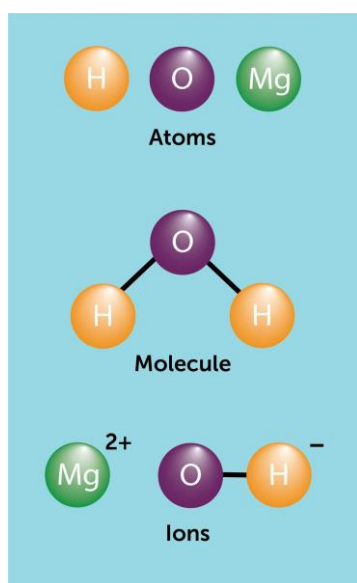

Chimia reprezintă una dintre ramurile științelor naturale al cărei obiect de studiu îl constituie compoziția ,structura ,proprietățile și schimbarea materiei. Chimia mai este numită și „știința de mijloc” sau „știința centrală”, întrucât conține elemente combinate din cadrul celorlalte științe ale naturii precum: astronomia, fizica, biologia și geologia. Datorită chimiei ,am învățat despre Importanța ionilor metalici în organismele vii si Acțiunea toxică a unor ioni metalici.

Metalele se găsesc în cantități reduse în organismele vii, dar rolul lor este foarte important .Lipsa acestora determină dereglări în funcționarea normală a organismelor.

Importanța unor ioni metalici :

- ⇒ **ionul de sodiu** - reglează distribuția apei în organism;
 - contribuie la buna funcționare a sistemului nervos și muscular;
 - contribuie la absorbția ionilor de calciu în sânge;
 - mărește rezistența organismului la efort fizic sau nervos.
- ⇒ **ionul de potasiu** - are rol important în transmiterea influxului nervos, în contracția musculară;
 - alături de calciu și magneziu controlează contracția miocardului.
- ⇒ **ionul de fier** - este necesar pentru formarea hemoglobinei ;
 - asigură secreția gastrică si respirația celulară;
 - are acțiune antioxidantă;
 - ajută la creșterea armonioasă.
- ⇒ **ionul de zinc** - sinteza collagenului care contribuie la refacerea pielii, creșterea părului, unghiilor ;
 - mărește imunitatea.
- ⇒ **ionul de seleniu** – componentă în 30-50 de proteine de seleniu pentru mărirea imunității.

Lipsa sau cantitatea insuficientă de minerale din alimentație dereglează funcționarea normală a unui organ, a unui sistem și perturbă echilibrul general al întregului organism.

Vitamina B12 are o structură proteică cu un ion de cobalt în centru. Aceasta intervine în numeroase procese biochimice care asigură fixarea fierului în hemoglobină și buna funcționare a sistemului nervos.

Plumbul, ajuns sa se acumuleze în organismul uman, provoacă boala numită saturnism. Se manifestă prin dureri de cap, hipertensiune, probleme renale, pierderea memoriei, afecțiuni ale ochilor, tulburări neurologice, retard mental la copii.

Mercurul este un element foarte otrăvitor ,care are tendința de acumulare în corp ca urmare a inhalării lui sub forma de vapori. Afectează sistemul nervos, dar și cel muscular.

„Chimia este o știință care va avea asupra vieții o influență imensă și o amplă aplicare.”- Goethe

„Elementele chimice ,dacă sunt așezate în ordine crescătoare după

masa atomică, prezintă o periodicitate de proprietăți.”- Dimitri Mendeleev

„În natură nimic nu se pierde, nimic nu se câștigă, totul se transformă.”- Antoine-Laurent de Lavoisier.

Selecție realizată de *Ioniță Andreea Antonia, clasa a VIII-a C*

Proiecte educaționale ... schimb de bune practici

erasmus

Experiența implementării unui proiect Erasmus+, a demonstrat capacitatea tinerilor de a interacționa, de a schimba idei și de a-și pune în valoare cunoștințele de limba engleză, de a coopera în vederea implementării sarcinilor de lucru specifice, precum și oportunitatea, pentru profesori, de a pune la punct strategia desfășurării proiectului în etapele următoare, fiecare contribuind cu sugestii pertinente la conturarea traseului viitor al acestui demers.

Proiectul "Cinema, my dream" a însemnat o mare provocare, multă muncă, cunoaștere, dezvoltare personală, interculturală, responsabilitate și reușită. Activitățile de învățare ne-au oferit experiențe de neuitat, pline de activități și momente inedite, prietenii și amintiri pentru o viață.

Școala Gimnazială "Gheorghe Banea" Măcin a implementat proiectul "Cinema my dream" în perioada 2020-2022 cu o prelungire de 6 luni până la 28.02.2023 din cauza pandemiei. Cea mai relevantă prioritate orizontală sau sectorială în funcție de obiectivele proiectului a fost **Sprijinirea persoanelor în dobândirea și dezvoltarea abilităților de bază și a competențelor cheie**

- Educație școlară: Consolidarea dezvoltării competențelor cheie
- Orizontal: Incluziune socială

Elevii au descoperit diferențele sau asemănările dintre țările participante, au învățat cum să le facă față în mod adecvat, inițiind activități care să combată orice prejudecăți.

Parteneri:

1. BULGARIA - Vocational High School of Trade and Catering, **Vratsa**
2. PORTUGALIA - Secondary School with 3° Cycle D. Dinis, **Coimbra**
3. ROMÂNIA - "Gheorghe Banea" Macin Gymnasium School, **Măcin**
4. TURCIA - Ozel Bagcilar Safak Vocational and Technical Anatolian High School, **Istanbul**
5. SLOVENIA - Gymnasium Brezice, **Brezice**

La nivel academic, proiectul și-a propus îmbunătățirea și perfecționarea instrumentelor de

predare care să corespundă nevoilor elevilor contemporani pentru a deveni adaptabili, flexibili, prin intermediul activităților, menite să-i instruiască asupra valorilor democratice precum toleranța, respectul reciproc și acceptarea.

Dintr-o perspectivă profesională, „Cinema- My Dream” s-a bazat pe o abordare practică: problemele sociale transpuse și interpretate iar valorile au fost abordate prin realizarea de filme, pentru a spori competențele digitale și abilitățile lingvistice.

Această abordare

interdisciplinară a favorizat participarea elevilor la proiectarea propriului program de studiu și a scopului de învățare.

Fiecare țară parteneră a completat activitățile de învățare cu cele culturale astfel încât elevii au avut ocazia să descopere elemente ale identității țării gazdă, dezvoltându-le interesul pentru cultura respectivă, reflectând la asemănările și diferențele culturale și la înțelegerea mai profundă a identității personale.

Munca în echipă a fost cuvântul cheie încă din momentul în care elevii vor fi împărțiți în grupuri. Profesorii au adoptat un rol de mentorat, stimulând elevii să-și dezvolte propriul simț al responsabilității, gândirea critică și creativă. Profesorii au supravegheat performanța elevilor și i-au îndrumat prin procesul învățare, oferind suficientă autonomie și încredere în sine.

„Cinema-My Dream” răspunde nevoilor actuale de dezvoltare a competențelor TIC și digitale. Accentul pe problemele sociale se adaugă la activitatea interdisciplinară a profesorilor, a căror responsabilitate este de a educa elevii cu privire la valorile europene de conviețuire și anume toleranță, respect reciproc și acceptare a diferențelor. Activitățile planificate a permis elevilor să abordeze aceste valori la un nivel superior aplicându-le practic în situații reale de viață. Toate rezultatele acestei experiențe de neuitat au fost colectate de elevii noștri pe pagină web: <https://cinemamydream.weebly.com/>

Liliana Gheorghe, coordonator proiecte europene

Portugalia ...

Pentru mine, experiența proiectului Erasmus+ din cadrul gimnaziului a fost una unică. Am învățat cum să mă descurc în străinătate, cum să mă bazez pe propriile cunoștințe, dar și cum să îmi fac noi prieteni.

Prima mea plecare în acest proiect, a fost în Portugalia. Această idee mă bucura de fiecare dată, numai gândindu-mă la toate activitățile în engleză care ne așteptau și la prietenii pe care urma să mi-i fac.

Această experiență m-a integrat într-o lume cu totul diferită, o lume în care trebuia să mă descurc singură, o lume în care nu erai bazat că te poți înțelege cu toată lumea, fiind o țară străină, iar majoritatea persoanelor, neștiind limba engleză.

Proiectul acesta reușește, într-un fel sau altul, să-ți schimbe întreaga percepție față de lume, dar și să te schimbe pe tine, ca persoana. Începi să îți faci prieteni noi, fără să îți dai seama, chiar dacă pare că într-o săptămână nu se pot întâmpla prea multe. Relațiile de prietenie devin foarte strânse, indiferent că distanța dintre persoane este uriașă, cea care le menține, fiind păstrarea legăturii dintre elevi, marcând și unul dintre scopul proiectului.

Celălalt scop al acestei plecări, este schimbul de experiență care are loc între elevi. Aceștia vizitează fiecare școală participantă, observând modul de predare și învățare specific fiecărei țări, școala, cât și nivelul elevilor. Chiar dacă în acest an am avut ocazia de a fi în proiect cu mai multe licee, asta nu a însemnat că aceștia erau mai presus decât noi. Dimpotrivă, le-am dovedit că noi, care eram mai mici, ne putem descurca la fel de bine ca și ei, chiar mai bine, în ceea ce privește limba engleză.

În concluzie, experiența Erasmus+ nu este ceva ce trebuie ratat în perioada gimnaziului, ci o dorință pe care fiecare elev ar trebui să o aibă!

Năstase Sorana-Brândușa, clasa a VIII-a B

My Erasmus experience

I spent some great days in Slovenia within the *Cinema, my dream* project. It was an experience of my life. On the first day in Brezice, we went to visit the school and meet the other students. The host students had prepared a presentation about their country, which was very interesting and I couldn't wait to see those places myself. Then we went to the workshop where I made a lot of friends and I must say that everyone was very nice and they all made a great first impression and I hope I did too. Lastly, we went to the gym where their PE teachers prepared

for us some games. It was exhausting but also very fun.

The second day was the best and also my favourite because we visited the Ljubljana castle, we also had a boat ride across Ljubljana and free time there for lunch and shopping. I and my friends went to McDonald's and it was a little confusing because we didn't know their language but in the end it was fine. Then we walked over the bridge and admired the view which was incredibly beautiful and we took some pictures. I personally love visiting new places and this one made me want to stay there one more day so I can look at the stunning view of the city.

On the third day, we went to *Gimnazija Brezice* where everyone presented their films about social issues in their country. I have learned so many things about how people are treated in other places and how each group of kids presented a certain problem. Next, we had a break for tea and biscuit where we got to know each other better and then we were separated into five groups and we had to visit everything on the map and answer some history questions. It was very fun because I tried to guess where each place was but with a little help. This part of the day was my favourite because we learned how to dance traditional dances from each country. After that, we had lunch at the Primary school which was surprisingly good. The last thing that we had to do that day is start the second social issue movie.

On Thursday which was sadly our last day, we visited the Knights Hall and the Castle Brezice. It was a surprise when I walked into one of the rooms in the castle

and I saw the walls and how amazingly painted they were. After our tour, we went to the museum shop to get some gifts for friends and family. Next, we had free time in Brezice, so I and my friends went to some shops and then we got some more gifts. Lastly, we had a cultural performance and every country represented its traditions in the most delightful way. It was an incredible evening!

It was a week where I made new friends, saw their cultures, visited new places, and made great memories. It was an experience that I will never forget!

Orbeanu Valeria, clasa a VIII-a B

Scoală ecologică pentru un viitor mai luminos

Educație ecologică pentru copii nu este neapărat o disciplină, ci mai mult un mod de viață. Copiii pot învăța de mici cum să sorteze deșeurile, să respecte mediul înconjurător, să consume mai puțin. Toate aceste gesturi îi vor face să fie conștienți de ce înseamnă ecologie și să devină un „cetățean verde”.

Ecologia îi ajută pe elevi să se familiarizeze cu problemele mediului, să-și formeze un comportament responsabil, să iubească și să ocrotească natura. Scopul educației pentru mediu este acela de a oferi elevilor posibilitatea de a înțelege relațiile existente între diferitele specii din natură și de a forma elevilor o atitudine responsabilă față de mediul în care trăiesc.

Educația ecologică a elevilor este insuficientă dacă li se dau mari cantități de informații, entuziasmul, în aceste cazuri, scade. Este foarte important ca discuțiile să pornească de la premise pozitive și să ofere soluții. Accentuarea catastrofelor ecologice și deteriorarea ireversibilă a mediului ambiant pot crea o atmosferă tensionată, o stare depresivă și frustrantă elevilor. Pentru a cunoaște mult mai bine problemele mediului se pot realiza jocuri de rol, activități practice, desene, excursii, tabere,

activități în aer liber, se pot întocmi hărți, etc. Educația

ecologică a copiilor începe foarte devreme și trebuie să continue de-a lungul întregului ciclu de învățământ. Elevii trebuie să conștientizeze faptul că natura nu este proprietate cuiva ci este și trebuie să fie în egală măsură a celor care trăim dar și a generațiilor viitoare.

Trebuie să ținem cont de faptul că omul este o parte din Univers și trăiește în lumea materială de pe Pământ împreună cu fenomenele acestei lumi. Astfel, omul, parte a naturii, nu poate schimba legile ei și trebuie să fie doar capabil (în limitele posibilităților lui) să se acomodeze la ele și, cunoscându-le, să le folosească. Viața nefiind separată de mediul înconjurător, întreaga educație a elevilor va fi orientată către protecția mediului

înconjurător. Educația pentru mediul înconjurător oferă elevilor posibilitatea să-și exprime ideile personale dar și o atitudine personală legată de responsabilitatea pe care și-o asumă în privința mediului în care trăiesc. Nu este suficient să informăm elevii despre faptul că mediul este poluat ci ei trebuie să fie capabili să analizeze, să sintetizeze și să generalizeze informațiile dar să descopere și cauzele care au determinat aceste lucruri. Este necesar să înțeleagă că problemele mediului nu se rezolvă prin soluții tehnice, să vină în contact direct cu natura, să se apropie de copaci, pietre, plante, animale.

“Pe copil îl educă tot ce îl înconjoară: câmpul, pădurea, râul, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-l înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin, ceea ce numim, cu cel mai minunat dintre cuvinte – VIAȚA.”

(C. Mihăiescu)

Bibliografie:

1. Neculai E. Despina, Modalități de realizare a educației ecologice în învățământul preșcolar, București, Editura Vladimed, 2013
2. Marcela Meraru, Scrisoarea Pământului către copii - Educație ecologică, București, Editura Emia, 2012
3. Alexandra Vidu, Lucia Maria Predeteanu, Ecologie-suport didactic pentru clasele III-IV, București, Editura Erc Press, 2014

Perianu Ramona Elena, profesor pentru învățământul primar

Integrarea educației interculturale în învățământul preuniversitar

Dobrogea..., o adevărată corabie a lui Noe este pământul Dobrogei...” Ion Simionescu

Educația în perspectiva deschiderii către valori multiple reprezintă un demers pe deplin justificat, întrucât vizează mai buna inserție a individului într-o lume spirituală polimorfă și dinamică. Acest demers formativ vine în întâmpinarea atât a dezideratelor individualității, prin valorizarea unor trăsături particulare, unice, ce merită a fi recunoscute sau amplificate, cât și în profitul societății, asigurându-i un anumit grad de coerență, solidaritate și funcționalitate. Solidaritatea comunitară este potențată prin felul cum se gestionează reproducerea marilor simboluri în interiorul spațiului cultural respectiv, dar și prin modul cum este reglată deschiderea spre alte formațiuni socio-culturale. O cultură este mare nu numai prin ea însăși, prin propriile mecanisme autoreproductive sau autocontemplative, ci și prin „metabolismul” creșterii și transformării ei, prin felul în care permite deschideri spre reverberații din exterior. Acest raport dintre general și particular, dintre continuu și discontinuu, dintre asumare și negare trebuie actualizat, într-un mod specific, și la nivel școlar. Experimentarea diferenței trebuie să înceapă încă de pe băncile școlii și va continua întreaga viață.

Obiectivul principal al educației interculturale rezidă în pregătirea persoanelor pentru a percepe, accepta, respecta și a experimenta alteritatea. Scopul îl reprezintă netezirea terenului întâlnirii cu celălalt. A face educație interculturală presupune ca însuși procesul educațional să se realizeze într-un mediu interacțional, prin punerea alături, față în față, a purtătorilor unor expresii culturale diferite. Alteritatea trebuie să devină un motiv de bucurie, o ocazie de întărire a sentimentului viețuirii laolaltă, o dorință a unei împreună simțiri și binevenite conlucrări. Altul este un prilej de descoperire și conștientizare a realei identități. Căci, în căutarea celui alt, ne descoperim pe noi înșine, ne dăm seama de ceea ce suntem, sperăm, merităm. Frumusețea existențială ne este dată de celălalt, de miracolul ieșirii din sine, de proiectarea în altul, de iubirea celui apropiat – ca și a celui îndepărtat!

Topica interculturalității a apărut în ultimele decenii, ca răspuns în plan educațional la fenomenele de creștere a interconexiunilor și a globalizării. Se știe că multe conflicte, aparent economice, istorice, sociale etc. Au în subsidiar o componentă culturală. Incomunicabilitatea de ordin spiritual generează și întreține celelalte stări conflictuale sau de tensiune. Condiția necesară (nu și suficientă) pentru detensionarea conflictelor constă în găsirea unor piste de comunicare în plan spiritual. Tensiunile și războaiele iau naștere, mai întâi, în mintea noastră.

Realizarea procesului de integrare socio-afectivă a copiilor de vârstă școlară mică în activitățile din clasă este favorizat de raporturile interpersonale din grup, de trăirile lor afective, de trebuințele și interesele personale ce stau la baza comunicării între membrii grupului. Perioada învățământului primar cuprinde cea mai importantă experiență socio-educatională din viața unei persoane. Premisele socializării sunt oferite de ansamblul abilităților socio-emoționale și comunicaționale, care la vârsta școlarului mic prezintă caracteristica de a fi optim modelate și valorificate. În diversitatea etniilor de pe pământ constă frumusețea omenirii, fiecare dintre acestea contribuind la patrimoniul cultural mondial cu specificul său. Istoria, tradițiile, cultura fiecărei etnii reprezintă un capitol important al universalității.

Astfel, școala, spațiu al interacțiunii actorilor ei, a elevilor și a profesorilor deopotrivă, are un rol hotărâtor în definirea identitară a fiecărui membru al societății.

Școala poate și trebuie să producă un model de personalitate care răspunde cerințelor acesteia!

„Oamenii, indiferent de etnie, religie, orientare sexuală sau politică, nu pot fi decât egali în drepturi și obligații. Cei care neglijează acest principiu (al comunității) nu pot să se recunoască pe ei înșiși și își neagă ceea ce sunt.” (Teodor Dume)

Stoica Ionela, profesor pentru învățământul primar

Curiosul din mine...descoperă

1. Știați că... în secolul XVII, în Olanda, bulbii de lalele, importați din Turcia, erau mai valoroși decât aurul? Este vorba despre un curent numit “tulipomania” sau “nebunia lalelelor” care a dus la o criză economică în Țările de Jos.

2. Știați că... bambusul este planta lemnoasă care crește cel mai repede? Acesta poate crește până la 3 cm într-o singură oră.

3. Știați că... o singură floare de orhidee poate cuprinde în capsula sa peste 2.000.000 de semințe? În același timp, 1000 de semințe au o greutate totală mai mică de 1 mg; astfel, orhideele sunt cele mai ușoare plante din lume.

4. Știați că... un trandafir alb așezat într-un vas cu apa colorată își va însuși culoarea apei? Apa va fi absorbită de tulpina și transmisă, mai departe, petalelor.

5. Știați că... floarea-soarelui, deși arată ca o singură floare mare, este, de fapt, o inflorescență? O floare de floarea-soarelui cuprinde sute de flori mici care, la maturitate, se vor usca și vor cădea, lăsând loc semințelor de floarea-soarelui să apară.

6. Știați că... unele plante produc toxine ce ucid celelalte flori din jurul lor? Floarea-soarelui este o astfel de plantă.

7. Știați că... în Malta, crizantemele sunt asociate cu înmormântările? Indiferent de culoare, acestea sunt considerate flori aducătoare de ghinion.

8. Știați că... există un Festival al Crizantemei? Acesta are loc în fiecare an, pe data de 9 septembrie, în Japonia. Aceasta floare este reprezentată și pe steagul Japoniei și pe armele tradiționale ale statului.

9. Știați că... timp de sute de ani, angelica a fost folosită ca plantă medicinală? Angelica, floare ce înlătură spiritele rele, a fost folosită în Europa pentru a crea leacuri pentru tot felul de afecțiuni, de la indigestie la ciuma bubonică.

10. Știați că... unele flori sunt comestibile? Din florile de salcâm și petalele unui anumit soi de trandafir se face dulceață, flori ca violetele și panseluțele pot fi caramelizate, iar florile de pepene galben și florile de bostan pot fi servite după ce au fost prăjite (flori pane). Atenție! Nu toate florile sunt comestibile.

Hercinica

Nr.35, martie 2023